

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 8.

Extraordinair Sæssion.

8de Møde.

Torsdagen den 23de August.

(Fortf.)

Lehmann: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg antager ikke, at der fra Thingets Side er Noget imod, at den ærede Landstthingsmand — skøndt han har havt Ordet to Gange — atter faaer det.

Lehmann: Jeg skal blot udbede mig Tilslædelse til at minde om et andet Moment i Sagen. Saaledes var vistnok Situationen, dengang dette Grundlovsudkast, som kan siges at være født under en meget uheldig Stjerne, blev til. Det blev derefter vedtaget anden Gang under en Situation, hvor man ikke behøver at gaae til Dyringer, — der dog ganske vist, naar de komme fra mange, næsten alle, Sider i en Forsamling, kunne bære et Slags usvigeligt Bidnesbyrd om den Opsættelse af Sagen, som fandt Sted, — men hvor man kan dokumentere med Aktstykker. Det var nemlig, efterat Frd. af 26de Juli, — som jeg vilde kalde et Misfoster, der mindede om Besdrægeri, hvis de, der havde frembragt den, endnu sad ved Roret, — var kommen ud. Da denne Forordning forelaa, som denne Sag anden Gang til Forhandling i Rigsdagen; dengang blev der af den daværende Regjering forelagt et andet Udkast til Indskrænkning af Grundloven, et Udkast, som var meget forskjellig fra og ganske vist ikke bedre end det, der eengang var vedtaget; og da var det, at Rigsdagen ved Hjælp af sit Initiativ ved Siden af Frd. af 26de Juli forelagde dette Grundlovsudkast til anden Vedtagelse. Ganste vist kom Sagen dengang ikke til Afgjørelse, idet Rigsdagens For-

handling blev afbrudt ved en Oplosning, men een af de Ting, som man fra alle Sider har applauderet, er den, at det nuværende Ministerium da i det Program, hvorved det tiltraadte de offentlige Sagers Ledelse, optog netop den af Rigsdagen selv første Gang vedtagne, anden Gang foreslaaede, og nu tredje Gang til Overveielse og Vedtagelse forelagte Grundlovsindskrænkning. Dette aldeles klare Bevis paa de Forventninger og Forhaabninger, under hvilke man har vedtaget denne Grundlovsindskrænkning, har jeg troet supplendo at maatte tilføie, forat godtgjøre, at Situationen i høj Grad var uheldig. Jeg veed ikke, om min ærede Nabo (B. Christensen) betragter sin Andeel i, at vi kom i denne Situation, som en af de Ting, hvorpaa han seer tilbage med Tilfredshed.

Jespersen: Forsaa vidt den ærede sidste Taler, da han forrige Gang havde Ordet, især syntes i sin Tale at henvende sig til mig, i Anledning af mine Udtalelser, som om han vilde give mig en lille Tilretteviisning eller i alt Fald en vis Belærelse, og bebrejdede mig, at jeg satte mig paa et eenfaldigt subjectivt Standpunkt, skal jeg dertil kun svare, at jeg havde troet, at den ærede Rigsdagsmand mindst af Alle vilde være tilbøielig til at bebrejde Noget, at man satte sig paa et subjectivt Standpunkt, idet jeg derhos maa bemærke, at jeg ikke saa eenfaldigt satte mig paa det, at jeg saae bort fra det objective, idet jeg netop indrømmede, at der kunde være en Nødvendighed, som var kommen til os, som foranledigede mig til, uagtet min udtalte subjective Anskuelse, at stemme Ja for den foreliggende Grundlovsforandring.

B. Christensen: Maa jeg bede om Ordet.